

Saját sírbolt

*Nagyanyám szembéjai
súlyosan lezáródó, hűvös kripta-
ajtók, túl rajtuk mumifikálódik
minden emlék. Gondosan be-
balzsamozza őket, mintha ezen
múlna az örökkévalóság. Így
nyugtatja lelkét, melyet a hanyag
rezignáltság kezei formáltak, el-
rontva a tartós vázat. Nem bírja
a terbet, meghajlik az elmúlás
terpeszkedő súlyának. Valahol
a lezárt kriptaajtók mögött, ahol látta
magát mint foszlásnak indult dögöt.*

KÜRTI LÁSZLÓ

áramtalanított övezet

*ártérben élünk, különös kegyelemben.
se áram, se mosdóvíz, térerő, net,
garantáltan semmi. legközelebbi bolt
a gáton túl, bent a faluban. telefonálni
a kocsmá előtti pataknál lehet. pár nap
még az ősz, zörgő, régi lombok
szétszórtan a kerges törzsek körül.*

*a kocsit a faluban hagytuk.
bintaágyban olvasol, hangtalan
áradások megmagyarázhatatlan
boldogságában. pihenő, kommunizmus
vége felé épült kárpótlási övezetben.*

*ha kiborulsz, mindig ide jövünk
nyugodni, hazalényegülni, rendet
tenni, mikor szanaszét a világ.
a téli vizek, szezon alatti lassú
áramok, halak jég előtti csendjét
neszezni.*

*aztán mindig új áradásokra, jégtörésekre
várunk. tavaszi nagy tetőzésekre,
gallyak és fatörzsek ropogására,*

*nyaralók, villanyoszlopok merülésére.
mert így kezdődik, parttalan
folyamokkal, vészelő vadak kapálózó
áramaiba kapaszkodva.*

ugornyai látomás

*a tiszához hívtalak, de nem volt alkalmas ez az ősz:
határidős munkák, pénzhiány, alkalmatlan betek
szellemi kalandra, valódi átvegyülésre.*

*időszakos hely ez, vasbetongerendákra épített
vityillókkal, nyári otthonok, éktelen forró bulik
után vetkőzik itt össze természet, válik menedékké
part. harsogó dolmányos varjak, villanykötélen
cikázó mókusok, óriás nyárfák alatt, hol ámulunk,
hol röhögünk eszmélettel a szentimentális őszi
elsárguláson.*

*szamos barnáját, tiszta zöldjét külön folyóként látod
az összefolyástól egész a hídig. csak ha pesten jár az ember,
szokás dicsekedni „szőke tiszáról”, „sárga szamosról”.*

*valójában némán vonulni az árban, beismer-
hetetlen szerelmek lehetnek ilyen meleg partú,
elragyogóan zöld, elragadóan barna folyamok.*

DERES KORNÉLIA

Rengeteg: át sose vágta

*Ezt tanuld meg: az álmok alatt
nincsen semmi, csak egy rengeteg
rágott széle.
Úgy is mondhatnánk, bejárata.
De nem lépsz be: egyszerre
ott vagy. Megfogansz odabent.*

*Ősi szavakból szőtték ezt az erdőt,
át sose vágta. Tabletta nem fog
rajta, se kard. Van benne valami
ádáz, levegőtlen, modoros.
Összetett szemekkel figyelnek a fáit.*